

eos Optatus Episcopus Mileuitanus libros 4. Donatus autem habitus est doctus sua ætate, cuius etiam libros vidit Hieronym. Alius autem fuit Donatus Eurææ Epiricæ Episcopus orthodoxus, de quo Nicephorus libro duodecimo, capite 45. qui nihil ad hanc sectam & tempus pertinet.

2 *Atque in Africa & Donati parte.*) Copulâ, & addidimus, quæ deest in impressis, & ex cuius prætermissione fit tota hæc oratio hiulca, malè sonans & obscura. Sed etiam in quibusdam recentioribus qui hunc Augustini locum citant, ita transcriptum inueni. Sequuntur iam huius sectæ variæ hypotheses, & eæ quidem blasphemæ & tetræ, è quibus 1 est: Ecclesiam Dei eam demum esse in his terris agnoscendam & sequendam, quæ omni ruga, macula & peccato quantumuis leui careat, & pura sit, quia sanctus esse debet ille cœtus, qui Ecclesia vocatur. Sanctus autem nō est, cui adhuc peccatum inhæret, Ephes. 1. vers. 4: 5. vers. 26. Itaque perfectionem iustitiæ & angelicam sanctitatē hinc ab hominibus requirunt, quam etiam se suosque illos impuros cœtus habere iactant & profitentur, tam sunt arrogantes, cæci & à vero suæ infirmitatis & rebellionis sensu alieni. Vnde se ab eorum cœtu separant, quos peccatores & non satis puros iudicant, vt seorsim cœtus colligant & schisma faciant. Hoc dogma nostro seculo Anabaptistæ renouarunt: fuitque Pelagianismi, qui secutus est, magnū certè fundamentum. At si quis se sine peccato esse gloriatur, mendax est: nec coram Deo quisquam mortalium hinc degentium iustus, excepto modò vno Christo, reperietur, 1. Ioan. 1. vers. 8. Iacob. 3. vers. 2. Psal. 143. vers. 2. Et si operibus nostris iustificamur,